

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

In numărul de azi

● Cum și unde vedem
filmul preferat?

(Pag. a 2-a)

● Milioanele înghețate
de la Borzești● În urma cailor—putere
și totuși util!

(Pag. a 3-a)

ÎN LUCIUL DE OGLINDĂ AL MOBILEI, SE REFLECTĂ ȘI DEFECTELE EI

Dacă se studiază structura mărfurilor care se desfășoară prin rețeaua noastră comercială, se poate lesne constata că printre articolele cu cea mai mare căutare, mobila ocupă unul dintre principalele locuri. Anul trecut s-au vândut garnituri de mobilă în întreaga țară în valoare de 2.250 miliarde lei, iar în primul trimestru suma se ridică la 420 milioane lei. Aceste cifre oglindesc în mod convingător nu numai dorința firească a oamenilor de a-și spori gradul de confort al locuințelor, ci și creșterea puterii lor de cumpărare. Satisfacă însă mobila produsă la noi exigențele din ce în ce mai mari ale cumpărătorilor? Cu ce note promovează ea la examenul la care o supun aceștia? Am adresat aceste întrebări unor specialiști din sector și din afara lui, iar astăzi consemnăm o parte din răspunsurile pe care le-am primit.

Fascinația expozițiilor... și realitatea din magazine

Discuția noastră a debutat la Ministerul Comerțului Interior unde am avut ca interlocutor pe ION PAIS, director general.

— Comerțul trebuie să fie, în apreciere calitativă a mărfurilor pe care le vehiculează, un barometru. Ce înregistrează el la capitolul mobilă?

— Altfel pretențiile cumpărătorilor, cit și calitatea mobilei sint, evident, în ascensiune. Strădaniile pentru găsirea unei linii moderne, folosirea de materiale și tehnologii noi nu puteau să nu ducă la realizarea unor produse cu caracteristici superioare. Trebuie să spun însă, remarcă Ion Pais, că această apreciere nu privește pe toți producătorii. În anul care a trecut numai în orașul București s-au înregistrat aproape 300 de reclamații. Cele mai multe au fost determinate de unele vicii, așa numite ascunse, și care au apărut după o lună-două de folosire a mobilierului. Nu odată la expozițiile deschise în vederea contractărilor ne-au fost prezentate prototipurile pentru care ne-am dat avizul, iar la livrări am primit cu totul altceva.

— Ceea ce se poate reproșa — credem — producătorilor este și faptul că multe din mărfurile lor nu au aspect comercial corespunzător.

— Se cheamă că de ore de muncă, se consumă cantități însemnate de materiale pentru ca, la ultimul stadiu de execuție, finisajului, să nu i se acorde atenția cuvenită, ceea ce compromite totul. Tocmai de aceea apar asemenea diferențe între mărfurile mult mai ieftine și cele mai scumpe, și cele pe care trebuie să le desfacem noi.

— Să nu ignorăm însă degradările pe care le suferă mobila chiar după ce a fost livrată comerțului. E un capitol la fel de întințat și încă în suspensie din păcate.

— Lipsa de spații de depozitare și de utilitate de transport moderne sint principalele surse...

— Iar neglijențele, restul lor.

Mobila este un produs complex la realizarea căruia colaborează un șir întreg de factori cu participări diferite. De aceea, dacă e vorba să facem o radiografie a slăbiciunilor, a umbrilor ei, atunci firesc e să pornim chiar de la proiectare.

Jocul de-a fantezia și proiectele cameleon

Două sint aspectele majore pe care le relevă la ora actuală creația în acest sector al mobilei. Primul a reieșit din discuția pe care am avut-o cu arhitectul V. DRAGNEA, șeful colectivului de proiectare mobilei de la INCEP.

— Pentru mine e dificil să fac aprecieri asupra valorii economice și estetice pe care o

LIA MARGARIT

(Continuare în pag. a 3-a)

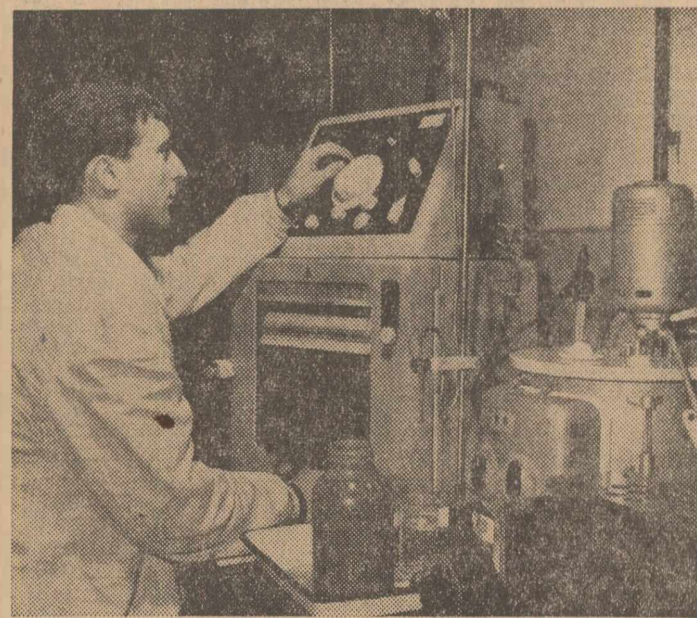
Pe șantierul hidrocentralei de pe Lotru

PITEȘTI (Agerpres). — Constructorii hidrocentralei de pe Lotru au deschis noi șantiere de lucru. În apropierea uzinei subterane de la Clunet, situată la 140 de metri adâncime, a început nivelarea terenului pe care se va construi castelul de echilibru al hidrocentralei. Un alt șantier recent deschis este și cel al tunelului de acces la galeria forată.

Pe același șantier, constructorii au terminat galeria de acces secundar în centrala subterană. Totodată, la galeria de fugă brăzdele de mineri au înaintat în stâncă 550 de metri, iar pe tunelul de acces principal, în centrala subterană, s-au făcut excavații pe o lungime de peste 180 de metri.

PROTEINE DIN FLOAREA SOARELUI

GALAȚI (Agerpres). — Ing. dr. S. Brad, de la facultatea de tehnologie a produselor alimentare a Institutului politehnic din Galați, a realizat — pe cale de laborator — procedul de obținere a proteinelor vegetale — alimentare din șrot de floarea-soarelui. Proteinele respective se folosesc la fabricarea diverselor produse din carne, biscuiți, produse de patiserie, conserve vegetale și altele, pentru a le ridica valoarea alimentară. Proteinele din floarea-soarelui, obținute după metoda românească, se caracterizează printr-o valoare alimentară superioară și o asimilare ușoară. Un câlcător arată că prețul de cost al unui kg de proteine obținute pe cale vegetală, este de 20 de ori mai mic față de aceeași cantitate de proteine din carne.

Centrul de cercetări pentru minereuri neferoase din Bala Mare este dotat cu aparatură de cercetare, laboratoare, stații-pilot, care permit cercetătorilor să-și desfășoare activitatea la un înalt nivel științific.

Cercetările sint îndreptate în prezent, printre altele spre extinderea și perfecționarea metodelor de exploatare, de mare productivitate, reducând pierderile de metale și a prețului de cost.

În cliseu: În laboratorul fizico-chimic, tovarășul Gheorghe Dumitrescu lucrând la polarograful unde se fac analize elementelor de plumb, zinc, fier, cupru etc.

Foto: NICU VASILE

În construcție

Noul sediu al Ministerului Industriei Chimice

În Capitală, pe Splaiul Independenței la nr. 204 se află în plină construcție noul sediu al Ministerului Industriei Chimice. Construcția clădirii, care va avea 14 nivele, se găsește la ora actuală la etajul IX. Proiectul a prevăzut crearea unor condiții optime de lucru. Compartimentarea birourilor, de cîte 4-6 salariați, este în așa fel concepută încît oricînd

să poată fi modificată fără a afecta structura de rezistență a construcției.

Construcția Ministerului Industriei Chimice va fi dată în folosință pînă la sfîrșitul anului. În perspectivă se prevede ca, tot în această zonă a orașului, să se ridice noi unități de cercetare și proiectare ale chimiei. (Agerpres)

Privește în ochi cu încredere

Într-un sat din Maramureș, păstrător nu numai al unor superbe manifestări de artă ci mai ales de veche, străveche înțelepciune, un bătrîn tîlmăcea odată, după înlesul lui, unor sofi de-ai săi, cum ajunge munca să lege pe oameni unul de altul și, pe temeiul acestor legături, să clădească cea mai trainică prietenie.

Omul n-avea carte, dar de undeva de departe, de foarte departe, de cine știe a cîta generație, o seamă de observații adunate, cernute și tîlmăcite cu răbdare, împlineau o uimitoare erudiție populară de zone de cuprindere largi și diverse. Fără vreo cunoaștere a psihologiei dintr-o parte, omul știa că observația unui lucru este mai completă cînd este făcută de mai mulți deodată, împreună („Cei fugă unuia de sub ochi, prinde celălalt”), că

De la lume adunate...

soluția unei probleme are toate șansele să fie mai cuprinzătoare și mai temeinică atunci cînd este căutată și gîndită în colectiv. („Cînd se pun bărbății frunze-n frunze și chibzuiesc...”). Multe exemplificări erau date de la munca „în butin”, la pădure — unde omul, ca să aibă spor la treabă, trebuie neapărat să lucreze în echipă, să scoalească împreună locul și rostul fiecăruia la treabă, cu dreptate, după putere și pricepere. De la observația privitoare la urmările practice, imediate ale muncii în colectiv, minătează a maramureșeanului înțeleg să caute efectele morale: „Oamenii se cunosc. Vorbește între ei și se ascultă. Trebuie să vorbească bine gîndit. Să spună nu-mai cei drepți. Așa se vede cine are mină bună și cine nu... Așa nu mai are nimeni tăine și ascunzături... Așa se învață să fie om de omenie...” (omenia este pentru maramureșean suprema virtute bărbătească).

Imi amintesc uneori de taina a celui ceas trăit undeva într-o noapte, lîngă un foc în pădurile de pe Vasăr, așa cum mi-ăș aminti un cuvînt înțeles, rostit de cine știe ce gînditor din vechime, în cine știe ce limbă a păminului. Și mi-am amintit-o mai ieri la Iași, unde o seară...

VIRGIL DANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Incompetența și abuzurile — ridicate la rang de virtuți?

În numerele din 18 februarie și 2 martie, ziarul nostru a publicat două articole privind abuzurile săvîrșite de Ion Peștișanu, care și-a îngăduit să facă „investiții” de peste 100.000 lei din fondurile statului pentru confortul său propriu. Așa după cum îl informam pe cititorii, în urma analizei faptelor relatate de „România liberă”, Ion Peștișanu, a fost destituit din funcția de vicepreședinte al Comitetului executiv al statului popular regional — Oltenia.

Mai multe corespondențe sose la redacție în ultimul timp ridicau însă o întrebare: „Unde muncește acum Ion Peștișanu?” Curiozitatea cititorilor noștri ni s-a părut legitimă și pentru a putea să-o satisfăcem, am întreprins cercetările de rigoare.

Eu am semnat o cerere de transfer pentru unul dintre șantierii industriei chimice din regiunea Oltenia — ne-a spus, zilele trecute, tov. Gh. Palos, președintele comitetului executiv al Statului popular regional. Dar, de fapt, nu știu unde muncește acum Ion Peștișanu. Am auzit că a fost încadrat la București, în Ministerul Construcțiilor pentru industria Chimică și Rafinării. M-ar mira totuși să fie așa: acum o săptămînă am discutat pe îndelete cu tovarășul ministru Matei Chigiu despre acest caz și dinșul a afirmat că nu are nevoie de un om necinstit și incompetent profesional, cum este Peștișanu. Vă rog să-i reamintiți tovarășului ministru despre această discuție...

Ceea ce și facem în rîndurile

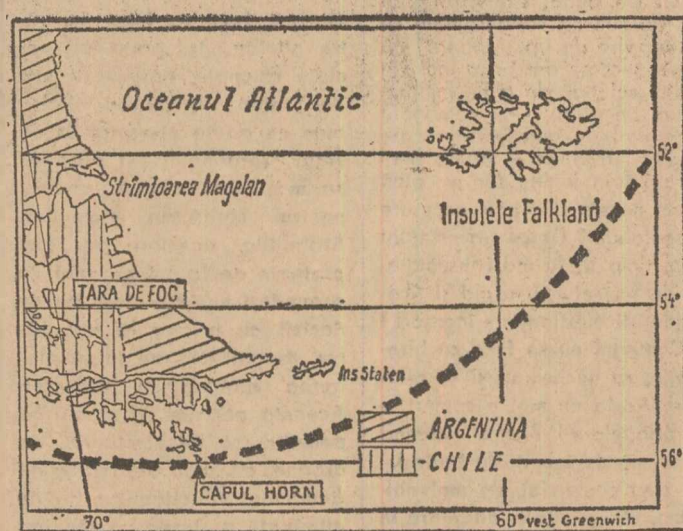
de față, pentru bunul motiv că, într-adevăr, Ion Peștișanu funcționează de cîteva zile ca șef al serviciului „protecția muncii” de la Întreprinderea de Construcții-Montaj București din subordinea ministerului.

VIOICIA CIOBAGIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Călătoria lui Chichester Capul Horn a fost depășit

Francis Chichester a reușit să treacă cu bine de cel mai primejdios punct al itinerariului său temerar: Capul Horn, alflat la extremitatea sudică a celei mai meridionale insule din arhipelagul Țării de Foc, insula Horns. După ce a depășit faimosul cap, unde se găsește o faleză înaltă de 580 m., Chichester a trecut și de insula Decit și a schimbat direcția de navigație. De acum încolo, temerarul călător va naviga cu yachtul său Gipsy Moth înspre nord-est. El va traversa Oceanul Atlantic pe vechia rută a vaselor cu pînze, pentru a ajunge la Plymouth, în Anglia. Tinînd seama că în prezent Chichester a depășit graficul de călătorie pe care și-l-a fixat — datorită unor turnuri puternice înfruntate imediat după plecarea din Sidney,

la sfîrșitul lunii ianuarie — este foarte problematică sosirea la destinație pînă la 20 mai, data prevăzută inițial.

Chichester, urmărit de-a

(Continuare în pag. a 6-a)

Actualitatea internațională

Prezențe artistice românești

GENEVA 21. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Cu prilejul reluării spectacolului „Boema” de Puccini la Opera din Zürich, rolul Rodolfo a fost interpretat de tenorul român Ion Buzea de la Teatrul de Operă și Balet din București, care a obținut un succes remarcabil.

BRUXELLES 21 (Agerpres). — În cadrul schimburilor dintre Teatrul de Operă și Balet din București și Opera Valonă, la 19 martie a avut loc la Liège un spectacol cu opera „Carmen” de Bizet, sub conducerea muzicală a lui Mihai Brediceanu și în regia lui Barbu Dumitrescu. Din distribuție au făcut parte cîntăreții români: Dorothea Pallade, Teodora Lucaciuc, Corneil Stavru,

David Ohanesian și Valentin Loghin. Artiștii români au obținut un deosebit succes.

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
CHIVU STOICA

Președintele
Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste
România

BUCUREȘTI

Primiți vă rog cordialele mele mulțumiri pentru amabilul mesaj trimis mie și poporului Ghaneei cu ocazia celei de-a zecea aniversări a independenței noastre.

General-locotenent

JOSEPH ARTHUR ANKRAH

președintele

Consiliului Național

de Eliberare

UNA PE ZI

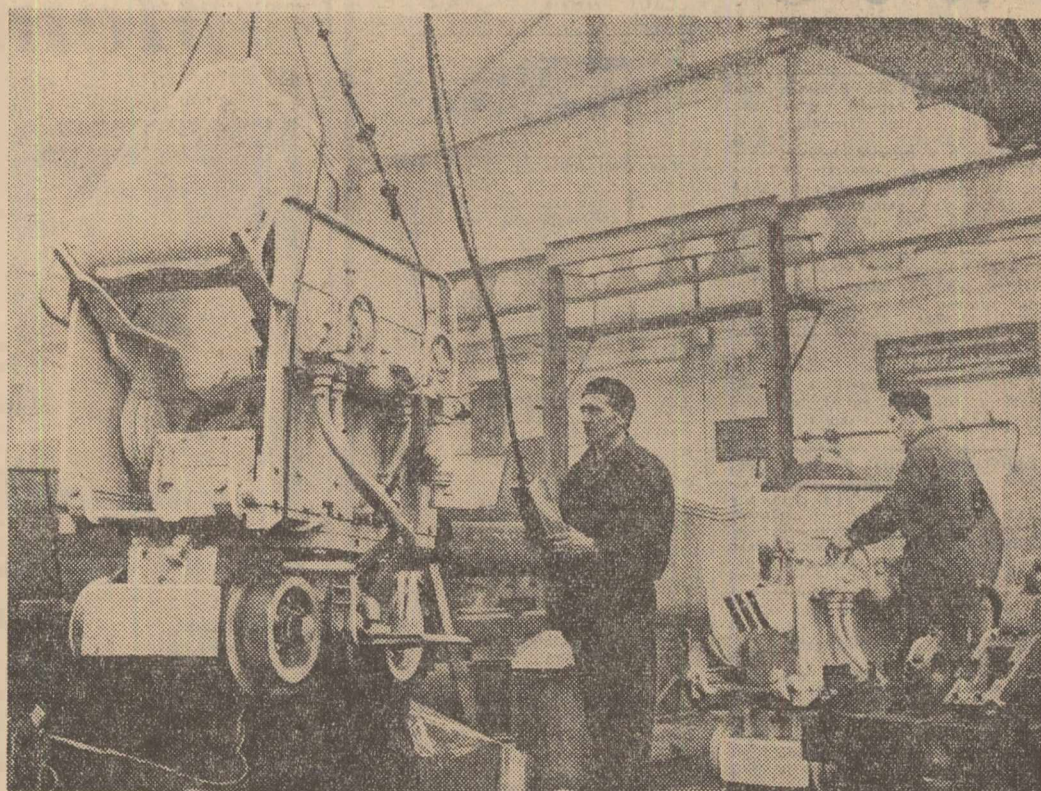
de MATTY

— Avem vacanță, avem vacanță...

Uzina „Unio” din Satu Mare este specializată în producția utilajelor miniere. Paralel cu produsele fabricate în serie, pentru mașinile pneumatice de încărcat minereu se preconizează, îmbunătățirea caracteristicilor tehnice față de tipul anterior. Astfel, se studiază introducerea motoarelor pneumatice cu palete, în locul motorului cu piston; se vor monta de asemenea roți cu pneuri, care vor permite o mobilitate mai mare acestui utilaj. În clădire: La secția a VI-a montaj, frunții în producție Anton Lang și Zoltan Megyesi pregătesc o nouă mașină de încărcat minereu, care va pleca spre întreprinderile miniere din Moldova Nouă.

Foto: NICU VASILE

MILIOANELE ÎNGHEȚATE DE LA BORZEȘTI

După trei ani de la efectuarea probelor tehnologice, una din instalațiile Combinatului chimic-Borzești nu numai că nu și-a atins parametrii proiectați, dar continuă să stea complet nefolosită. Cercetând cauzele care au generat această situație am dat peste un DEBITOR cărui nimeni nu l-a amintit SCADENȚA.

Dezvolt general al uzinei de P.V.C. solvent și fabricăde, construită în cadrul Combinatului chimic-Borzești cuprindea și o instalație de perclorvinil. Pentru cel ce nu știu, perclorvinilul este un produs folosit la fabricarea vopselelor și lacurilor speciale pentru medii corosive.

Instalația, cu o capacitate de 1.000 tone de perclorvinil pe an, trebuia să intre în funcțiune în cursul anului 1962. O seamă de greutăți întâmpinate la montajul utilajelor au făcut ca probele tehnologice să înceapă mult mai târziu, spre sfârșitul anului 1963. Cu acest prilej s-a constatat că, datorită nerealizării parametrilor tehnologici la unele faze de fabricație, perclorvinilul obținut era inferior produselor similare de pe piața mondială, că nu se putea asigura desfacerea lui. Și, cum nimeni nu și putea asuma riscul de a fabrica un produs destinat exclusiv stocării, instalația a fost pur și simplu abandonată. Au trecut de atunci trei ani, dar de la clădire, utilajele montate în ea continuă să stea nefolosite.

Inginerul AUREL TEODORU, directorul general al Combinatului, ne asigură că utilajele sînt păstrate în bune condițiuni, că pentru conservarea aparatelor de măsură și control, au fost luate măsuri speciale. Oare de asta să se fi cheltuit cele 26 milioane de lei ca să se facă o clădire în care să se fi păstrat la „naftalină” niște utilaje?

Pentru că, de la abandonarea ei, altă conducerea Ministerului Industrii Chimice, cît și Direcția generală de resort nu s-au mai interesat deloc de soarta acestei instalații. Au uitat că acolo, la Borzești, peste 26 milioane cheltuite din bugetul statului erau „înghețate” fără a aduce economiei naționale vreun folos. Dimpotrivă.

Ce a întreprins conducerea combinatului în această direcție? Cîteva încercări des-

Numai că, rezultatele bune obținute în faza de laborator nu au fost confirmate și în instalația pilot. Un ajutor prim la timp din partea specialiștilor din institutele centrale de cercetări le-ar fi scutit fără îndoială celor din combinat calea spre reușită. Dar, un asemenea ajutor n-a fost acordat nici pînă acum.

Cu prilejul lansării cifrelor de plan pentru anulul cînd, ne spune ing. AUREL TEODORU, am făcut ministe-

cul că în planul de investiții al combinatului pentru 1967 este prevăzută construirea unei instalații noi de pinetox. Cum pînă la ora actuală nu a început nici măcar contractarea instalației, cercetările în faza de pilot nefiind încă delimitate, sînt puține șanse ca lucrările să poată fi atacate în acest an. Oric, prin susținerea propunerii făcute de conducerea combinatului, s-ar asigura folosirea construcției și a unei bune părți din utilajele existente, economisindu-se în felul acesta importante fonduri de investiții și s-ar crea în același timp condiții pentru respectarea termenului de punere în funcțiune a instalației.

Din cele spuse de directorul general al combinatului rezultă că ministerul prin tovarășul ministru adjuncți I. VELEA, a dispus ca IPROCHIM să întocmească un studiu tehnico-economic în care să fie luate în considerație și alte posibilități de folosire a instalației. Termenul fixat: trimestrul al III-lea al acestui an. De aici după aceea, în cazul adoptării uneia din soluții ar urma să înceapă întocmirea proiectului. Prin urmare, alte și alte luni în care milioanele investite în instalația de la Borzești vor continua să rămână „înghețate”. Este o perspectivă care trebuie să dea de gînd conducerei ministerului. Orică intruziunea în rezolvarea acestei situații se soldează cu noi pagube aduse economiei naționale. Tocmai de aceea se impun măsuri energice pentru ca aceste valori imobilizate să intre cît mai degrabă în circuitul economic, iar pentru pasivitatea manifestată în cel trei ani care au trecut să fie trasă la răspundere vinovații.

CONST. AZOIȚII
correspondentul
„Românului liber”

După trei ani, una din instalațiile Combinatului chimic continuă să rămînă în „stoc supranormativ”!

De la inginerul DAN COJOCARU, șeful secției pilot, am aflat că în 1965, după mai bine de un an de la abandonarea instalației, ca urmare a apariției în literatura de specialitate a unor noi comunicări în legătură cu fabricarea perclorvinilului, cercetătorii din combinat au început o seamă de studii privind modificarea procesului tehnologic. Produsul obținut urma să aibă o gamă mai largă de utilizări, putând fi folosit în special la fabricarea fibrelor și țesăturilor antiaclăd pentru filtre, materiale de protecție.

Recent, conducerea combinatului a făcut o nouă propunere: reprofilarea instalației de perclorvinil pentru producerea pinetoxului, un insecticid care nu are efecte toxice asupra abinelor. Lucrarea în considerație a acestei propuneri este impusă și de lipsa

referein la utilizarea instalației în cauză pentru fabricarea lindanului, un insecticid puternic, fără miros, folosit în special în legumicultură. Ministerul nu a fost însă de acord cu propunerea noastră.

După cîte stîm informații, ulterior, s-a hotărît construirea unei instalații pentru fabricarea acestui produs la Rm. Vilcea.

Recent, conducerea combinatului a făcut o nouă propunere: reprofilarea instalației de perclorvinil pentru producerea pinetoxului, un insecticid care nu are efecte toxice asupra abinelor. Lucrarea în considerație a acestei propuneri este impusă și de lipsa

PRODUCȚIA ȘTIINȚIFIC ORGANIZATĂ

manuală, mine trebuie să facem mai mult montaj. În măsura în care un sudor bun poate suda alt automat cît și manual, poate pune mina și pe o cheie să facă montaj, în aceeași măsură este garantată creșterea productivității muncii pentru atingerea nivelului re-

de care amintea directorul de la uzina bucureșteană, un om calificat (intr-un anumit domeniu, desigur) înseamnă să știe să sudeze orice, să execute lucrări de lăcătușerie, să facă montaj și să lucreze la cîteva mașini unelte. Un specialist care a vizitat Republica Fe-

Policalificare

lizat în țările dezvoltate din punct de vedere industrial. În fond noțiunea de „muncitor calificat” sau mai bine zis de „nivel de calificare” este, pînă la urmă, o problemă de concepție. În țările dezvoltate industrial,

derală a Germaniei își spune că exploatarea utilajelor de pe un șantier industrial se facea doar de cîțiva mecanici. Dar fiecare din acceștia știa să lucreze și pe macara și pe autotîncărcător

Ing. C. AMARITEI

În urma cailor-putere, și totuși util!

Dezînd principalele mijloace de mecanizare a lucrărilor agricole, S.M.T. au acordat și vor acorda și de acum înainte un ajutor permanent și multilateral cooperativelor agricole în sporirea producției, în desfășurarea unei activități economice-financiare eficiente. În condițiile modernizării continue a agriculturii se justifică oare folosirea în cooperativile agricole, alături de mijloacele mecanizate, la efectuarea unor lucrări, a animalelor de muncă? O anchetă întreprinsă de ziarul nostru și-a propus să găsească un răspuns la această întrebare.

Din cercetările efectuate de secția de economie agrară — ne-a spus ing. FL. CIOCOIU de la Institutul central de cercetări agricole — reiese că în cooperativile agricole sînt folosite cu prioritate la transporturi autocamioanele și tractoarele cu remorci. Totuși, anual, în cooperativile agricole se efectuează circa 50 milioane de zile-perechi-animale (Z.P.A.). Se pune întrebarea: sînt justificate aceste cheltuieli, care sînt destul de mari dacă ne gîndim la faptul că prețul de cost al unei Z.P.A. s-a ridicat în 1965 la 27 lei? Analizele pe care le-au făcut cercetătorii noștri demonstrează că folosirea animalelor de muncă la executarea unor lucrări nu numai că a fost necesară, dar a și contribuit la obținerea de producții agricole sporite, la creșterea eficienței economice. Nu trebuie să uităm faptul că numai 56 la sută din totalul suprafeței agricole din țara noastră se poate lucra la ora actuală cu mijloace mecanizate, că viticultura și pomicultura este amplasată în deseori în zona de deal, necesarul cu mașini specializate nefiind acoperit decît parțial, că este un lucru dovedit că tractoarele pe distanțe scurte și cu încărcături mici sînt mai economice de făcut cu animalele de muncă decît cu autocamioanele.

Întreținerea animalelor de muncă impune — așa cum am văzut — efectuarea unor cheltuieli de mijloace materiale și de muncă importante (în special se consumă furaje atât de necesare animalelor de producție). De aceea, FICARE COOPERATIVĂ AGRICOLĂ

ÎN FUNCȚIE DE SUPRAFAȚA PE CARE O DEȚINE, DE STRUCTURA PLANULUI DE CULTURĂ, DE RELIEFUL ȘI NATURA TERENULUI (INCLUSIV TIPUL DE SOL), DE MIJLOACELE PUSE LA DISPOZIȚIE DE S.M.T. TREBUIE SĂ CHIBZUIASCĂ GOSPODĂREȘTE ASUPRA NUMĂRULUI DE ANIMALE DE MUNCĂ STRICT NECESAR. Așa se procedează în multe unități agricole. Dar să-l dăm cuvîntul tov. ION STANCIU, președintele cooperativei agricole din comuna Baba Ana, regiunea Ploiești.

— Unitatea noastră deține o suprafață de 1310 ha de

lor un venit mai mare sînt puși la îngrășat în vederea valorificării pentru carne.

În unele cooperative agricole se constată însă, că animalele de muncă sînt folosite doar în parte, fie din cauză că numărul lor este prea mare față de necesități, fie datorită slabei lor calități.

Ce trebuie întreprins pentru ca animalele de muncă să fie utilizate cît mai complet, în tot cursul anului?

— Ing. FL. CIOCOIU: „În primul rînd este necesar să se stabilească în fiecare cooperativă agricolă cu sprijinul specialiștilor agricoli, proporțiile cele mai rașionale între mij-

- Calul, subiect de anchetă ● O treabă gospodărească: stabilirea numărului necesar de atelaje
- De ce uneori caii... somează ● Animale cu care „rămii de căruță” ● Se impune: ameliorarea materialului cabalin existent ● Consiliul Superior al Agriculturii poate face mai mult!

teren arabil, care este lucrat în totalitate de către mecanizatori. Problema transporturilor interne am rezolvat-o procurîndu-ne două autocamioane și menținînd un număr de 80 cai. Necesarul de animale de muncă l-am stabilit pe baza unor calcule precise, pornind de la faptul că trebuie să folosim, în fiecare zi, la întreaga lor capacitate.

În cooperativa agricolă de producție din comuna Drăgănești-Vlasca, regiunea București, consiliul de conducere s-a orientat în modul următor cu privire la numărul total al animalelor de muncă:

— Față de anul 1965 — ne arată ing. FLORICA DOBRE, zootehnică unității, numărul boilor s-a dublat, reducîndu-se corespunzător numărul cailor. Cele două brigăzi de cîmp au în primire alți cai, cît și boi de muncă. S-a cerut brigadierilor ca, în funcție de specificul diferitelor lucrări, să folosească atelajele cele mai potrivite. După ce trec de vîrstă de opt ani, boii de muncă sînt înlocuiți. Pentru ca unitatea noastră să obțină de pe urma

loacele de transport mecanizate și atelaje. În al doilea rînd trebuie să se țină o evidență precisă care să permită cunoașterea în orice moment a gradului de folosire a mijloacelor de transport pe categorii de mijloace și brigăzi și să se urmărească cu toată atenția cheltuielile generale”.

● ION STANCIU: „Atelajele cooperativei agricole — pe lângă executarea transporturilor proprii — ar mai putea fi folosite în perioadele mai puțin aglomerate, prin grija uniunilor cooperatiste rașionale, la executarea unor lucrări de prestații la alte întreprinderi, contra cost. De asemenea urmărim satisfacerea nevoilor de transport în interesul membrilor cooperativei, plata făcîndu-se pe baza tarifelor stabilite de adunarea generală în funcție de distanță și tonaj”.

● PETRE CRISTOLOVEANU, brigadier zootehnic la cooperativa agricolă din Hărman, regiunea Brașov: „Adeea, animalele de muncă nu pot fi folosite așa cum trebuie

deoarece nu găsim în magazinele cooperative de consum caiele, potcoave, hamuri. Bazele de aprovizionare ale Unității regionale a cooperativei agricole de producție ar trebui să aibă în depozite unele materiale solicitate de meseriași atelierele noastre de fierărie, curelărie și rotărie.

Majoritatea celor care au răspuns la ancheta noastră au ridicat problema necesității îmbunătățirii calității cailor de muncă. Numai un cal semigreu (în greutate de peste 500 kg), mobil, care execută o gamă variată de munci este capabil să satisfacă cerințele actuale ale agriculturii.

Cum putem ajunge aici? Soluția ar fi ca reproducătorii cu mare valoare zootehnică să fie folosiți rașional pentru ameliorarea efectivului de cabaline existent. Se întîmpină greutăți deoarece unitățile agricole de stat nu pot la ora actuală satisface decît în parte cerințele cooperativei agricole pentru asigurarea reproducției normale a animalelor de muncă (în regiunea Maramureș există în prezent un deficit de 90 reproducători).

Am cerut în această privință și părerea inginerului CONST. COVALIU, directorul stațiunii experimentale zootehnice Rușeu, regiunea Galați.

— Cercetătorii noștri lucrează, de cîteva ani, la crearea unui cal potrivit pentru zona de cîmp. Rezultatul? Am obținut pînă acum un cal cu greutate medie 500—550 kg care poate transporta 2.000 kg pe distanță de 20 km, chiar în atelaj de unul. Am și difuzat unele exemplare în cooperativele agricole din jur: Jucureanu, Largu, Ulmu, Plopu. Dar nu putem satisface cererile tuturor cooperativei care se adresează stațiunii noastre. Iată ce propun: consiliul agricol regional, în colaborare cu uniunea regională a cooperativei agricole de producție, să ajute acele unități care au primit material cabalin de la Rușeu să-l înnulească — și după acoperirea nevoilor proprii — să-l vîndă altor cooperative.

În toamna anului trecut, comitetul executiv al Consiliului Superior al Agriculturii a analizat — deși nu sub toate aspectele — problema îmbunătățirii creșterii cailor și a stabilit unele măsuri. E de dorit ca să se analizeze cît de curînd ceea ce s-a realizat pînă acum și mai ales să se stabilească mai precis ce este de făcut pentru ca problema asigurării cailor de muncă să capete o rezolvare corespunzătoare.

Ing. TH. MARCAROV

ÎN LUCIUL DE OGLINDĂ AL MOBILEI SE REFLECTĂ ȘI DEFECTELE EI

(Urmare din pag. 1)

au multe din proiectele alcătuite de colegii mei de breasla. Dar în magazine apar destule piese care sînt departe de a avea contingențe cu ceea ce înțelegem prin funcțional și estetic în acest domeniu. Sînt preferate de multe ori proiecte comode pentru industrie și cu care comerțul este obișnuit. În schimb proiectele ce promovează idei curajoase, inedite, fao antecameră iar unele dintre ele nu ajung niciodată să fie transpuse în fapt. De pildă, m-as referi la dormitorul „Sadco”, la camera de zi „Rodna”, la camera combinată „Crîng” și la multe alte proiecte, după părerea mea extrem de reușite și care au rămas fantezii îngropate. Mai recent, garnitura „Galaxia”, despre care s-a făcut destulă vorbă, nu a putut fi introdusă în producție datorită lipsei unor balamale și suruburi.

— Să înțelegem că această situație este fundamental pe care se desfășoară în general creația de mobilă?

— Linia nouă, modernă, își face loc și la noi cu destulă vigoare în pofida înertărilor care există la diverse nivele. Dar neajunsurile despre care vorbeam persistă. În plus aspecte legate de modularitatea și funcționalitatea mobilei sînt mai puțin studiate. Și încă o chestiune. În creația modernă elementele decorative sînt privite cu un interes crescînd. La noi însă lipsesc un sir de materiale cu caracter decorativ,

sau, dacă industria locală nu le oferă din cînd în cînd, prețurile acestora sînt mari și ar urma justificat de mult costul mobilei.

Fiind un produs al creației, proiectul trebuie să poarte amprenta personalității celui ce l-a conceput. Este însă aceasta o deviză pentru creatorii noștri?

— Greu de dat un răspuns categoric. Tentația de a se inspira din modele devenite notorii estompează nu de puține ori propriile eforturi creatoare. Acest fapt la care se adaugă frecvența camelonizării a proiectelor, în procesul de introducere în producție, are ca urmare depersonalizarea, în multe cazuri, a garniturilor de mobilă. Pentru îmbunătățirea proiectelor, pentru stimularea creației, ing. A. Niculescu din cadrul INCEP, propune să se organizeze expoziții deschise în care să fie prezentate diverse prototipuri care să capete girul acestui larg auditoriu — publicul cumpărător. Concursurile de creație ar constitui și ele un excelent stimul pentru dezvoltarea personalității creatorilor.

teriale pentru ambalare, iar condițiile de transport, manipulare și vehiculare sînt adesea impropriet. În fabricile în care s-au semnalat asemenea fenomene s-au luat măsuri severe, mergîndu-se pînă la înlocuirea directorului sau a inginerului șef (IPROFIL Iași, C.I.L. Pitești). În cursul acestui an vom trece cu titlu experimental la desfacerea mobilei către client direct din fabrică, și această formă o vom extinde.

Mari greutăți întâmpinăm însă în domeniul aprovizionării ritmice a unităților.

De la tradiționalism inert, la adevăratul specific local

Întreprinderile industriei locale sînt furnizorii pentru o bună parte din mobilă care alimentează piața internă, iar obligațiile lor în această privință sînt în continuă creștere.

— Calitatea mobilei care se produce în sectorul de care vă ocupați — ne-am adresat tov. ing. ION CHIRILESCU, vicepreședintele al CSICOLAS, este obiectul a numeroase critici.

— Nu trebuie să surprindă faptul că apar defecte cînd sîntem obligați în permanență să lucrăm sub presiunea cererilor pe care ni le adresează comerțul. Avem restante la fondul pieții în valoare de peste 20 milioane lei, iar aprovizionarea noastră cu material lemnos este în permanență deficitară. În plus, lucrăm aproape regulat numai cu lemn sub STAS-urile admise.

— La aceasta mai adăugăm că în multe din unitățile industriei locale se mai lucrează după metode vechi, meșteșugărești.

— Lucru firesc dacă ținem seama de dotarea cu utilaje care este precară în anumite

întreprinderi, de lipsa unor cadre ingineresti. Noi ne asumăm însă întreaga răspundere față de sarcinile ce ne revin cu condiția ca furnizorii noștri să colaboreze cu noi mai mult.

— Industria locală dispune de largi posibilități pentru a realiza o mobilă care să poarte o amprentă specifică, valorificînd creator tradițiile existente într-o regiune sau altă. Răspunde ca acestui deciderat?

— În multe locuri — ne spune tov. A. RADU, director adjunct în CSICOLAS — sub această etichetă se aduc pe piață mobilă greoaie, terne, produse după un tradiționalism inert, iar comerțul local le promovează. Pledez pentru o mobilă care să reprezinte o sinteză a liniei moderne, simple, cu elemente valoroase pe care le-a consacrat tradiția și cînd spun aceasta mă refer în special la ornamentația specifică. Pentru aceasta trebuie să formăm însă mai întîi proiectanți. Radiografia atentă a umbrelor pe care le prezintă mobilă ne îndreaptă și spre alte adrese. Dar despre aceasta într-un număr viitor.

LIA MARGARIT

Actualitatea internațională

Scrisoarea de răspuns a președintelui Ho Și Min către președintele Johnson

HANOI 21 (Agerpres). — Agenția VNA transmite: La 21 martie, Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care, după ce se condamnă agresiunea S.U.A. împotriva Vietnamului și recenta „conferință de război” din insula Guam, menită să intensifice și să extindă războiul de agresiune american împotriva Vietnamului, se subliniază că imperialismul american „și proclamă în mod ipocrit „dorința de pace” și răspundesc știri de dezinformare în legătură cu așa-zisele „contacte în curs” de negocieri S.U.A. și guvernul R.D. Vietnam”.

„Pentru a demasca în fața opiniei publice internaționale îndărătnicia și perfidia conducătorilor S.U.A. — se spune în declarație — Ministerul de Externe al R. D. Vietnam a hotărât să dea publicității scrisoarea de răspuns a președintelui Ho Și Min, adresată președintelui S.U.A., L. B. Johnson”.

Ministerul de Externe al R.D. Vietnam a făcut cunoscut următoarele:

„În prima săptămână a lunii februarie 1967, reprezentantul S.U.A. la Moscova a cerut să se întâlnească cu reprezentantul R. D. Vietnam și a remis acestuia un mesaj al președintelui L. B. Johnson adresat președintelui Ho Și Min. După câteva zile, S.U.A. au recurs la înșelătoria „prelungirii întreprinderii bombardamentelor în Vietnamul de nord” cu prilejul sărbătoririi Anului Nou (Tet) și a fixat o dată limită pînă la care Hanoiul să dea un „răspuns”. La 14 februarie 1967, președintele S.U.A. a ordonat să se reia bombardamentele împotriva R.D. Vietnam și a proclamat „reluarea ostilităților totale”.

În prima parte a răspunsului președintelui Ho Și Min, înmînat reprezentantului S.U.A. în ziua de 15 februarie, se spune, printre altele, că Statele Unite și-au încălcat angajamentele luate la Conferința din 1954 de la Geneva, au intervenit neîntrerupt în Vietnam, au dezlănțuit și intensificat războiul de agresiune din Vietnamul de sud, iar de peste

doi ani, au extins războiul și asupra R. D. Vietnam, stat independent și suveran”.

În continuare, după ce sînt descrise crimele de război împotriva păcii și umanității, săvîrșite de imperialismul american în Vietnam, se arată că guvernul american este răspunzător de situația gravă existentă în Vietnam.

„Războiul de agresiune dus de S.U.A. în Vietnam — se spune în scrisoarea președintelui Ho Și Min — constituie o provocare la adresa țărilor largului socialism, o amenințare la adresa mișcării naționale de independență și o gravă primejdie pentru pacea din Asia și din lume”.

„Guvernul american a dezlănțuit războiul de agresiune din Vietnam — se spune în scrisoarea președintelui Ho Și Min. El trebuie să pună capăt acestei agresiuni. Aceasta este singura cale pentru restabilirea păcii. Guvernul american trebuie să pună capăt definitiv și necondiționat bombardamentelor și celorlalte acțiuni de război împotriva R.D. Vietnam, să retragă din Vietnamul de sud toate trupele americane și ale țărilor satelite, să recunoască Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud și să lase poporul vietnamez să-și soluționeze singur propriile probleme. Acesta este conținutul poziției în patru puncte a guvernului R. D. Vietnam care înfrunghiează principiile și prevederile esențiale ale acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam, este baza unei soluții politice juste în problema vietnameză”.

În mesajul dv. sugerați convorbiri directe între R.D. Vietnam și Statele Unite. Dacă guvernul american dorește înfruntarea astfel de convorbiri el trebuie să pună în primul rînd capăt necondiționat bombardamentelor și tuturor celorlalte acțiuni de război împotriva R.D. Vietnam. Numai după încetarea necondiționată a tuturor celorlalte acțiuni de război împotriva R. D. Vietnam, R. D. Vietnam și S.U.A. pot duce tratative și pot discuta probleme care preocupă cele două părți.

Poporul vietnamez nu se va supune forței, el nu va accepta niciodată tratative sub amenințarea bombelor.

Cauza noastră este în întregime justă. Sperăm că guvernul american va acționa potrivit rațiunii”.

★
În mesajul președintelui S.U.A. Lyndon Johnson, adresat președintelui Ho Și Min la 10 februarie 1967 — și dat publicității de agenția V.N.A. la 21 martie — după ce vorbește de „dorința de a realiza o soluționare pașnică” se arată că Johnson este dispus să ordone încetarea bombardamentelor aeriene și a altor acțiuni militare împotriva R.D. Vietnam, dar condiționează aceasta, într-un mod inacceptabil, de „certitudinea pe care o va avea că s-a pus capăt infiltrărilor pe apă și pe uscat în Vietnamul de sud”. Johnson condiționează încetarea bombardamentelor în funcție de această „certitudine” și propune ca aceasta să intre în vigoare cu prilejul sărbătorii Tet — Anul Nou vietnamez. De asemenea, Johnson afirmă că prelungirea încetării acțiunilor militare, după sărbătoarea Tet, trebuie negociată de guvernul R.D. Vietnam cu reprezentanții administrației marionetă de la Saigon.

La Palatul Națiunilor din Geneva

Ședință specială cu prilejul zilei internaționale pentru eliminarea discriminării rasiale

GENEVA — 21 Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Marți dimineață în Sala Adunării din Palatul Națiunilor a avut loc o ședință specială cu prilejul Zilei inter-

naționale pentru eliminarea discriminării rasiale. Președintele actuali sîntuși a Comisiei Națiunilor Unite pentru drepturile omului, P. E. Nedbailo (R. S. S. Ucraină) a deschis ședința aducînd un omagiu victimelor politicii de apartheid a guvernului Republicii Sud-Africane.

S-a dat citire unui mesaj adresat de U. Thant cu ocazia Zilei internaționale pentru eliminarea discriminării rasiale în care acesta declară că discriminările rasiale și apartheidul constituie o amenințare serioasă pentru dezvoltarea economică și socială și un obstacol în calea păcii și cooperării internaționale.

Au luat apoi cuvîntul reprezentanți ai Franței, Iranului, statului Costa Rica, Senegalului, U.R.S.S. etc.

La cererea delegatului Nigeriei, participanții au păstrat un minut de tăcere în amintirea victimelor masacrului din 21 martie 1960 de la Sharpeville (Republica Sudafricană).

Vizitele tovarășului Gheorghe Rădulescu în capitala R. D. Germane

BERLIN 21. Corespondentul Agerpres, St. Deju, transmite: Tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care se află în Republica Democrată Germană pentru a purta convorbiri economice, a vizitat marți întreprinderea de agrogate „Bergmann-Borsig” din Berlin, precum și unele cartiere din capitala R. D. Germane.

DUPĂ GUAM

„Ziaristii nu au aflat decît ce știau și pînă acum” de la purtătorii de cuvînt americani, scria trimisul special al agenției France Presse, făcînd bilanțul reuniunii de la Guam, convocată de administrația S.U.A. în legătură cu agresiunea americană din Vietnam.

Aprecierile se confirmă de textul comunicatului oficial, de declarațiile publice ale participanților și de relatările semi-oficiale din „surse competente”. Toate informațiile converg spre crearea impresiei că operațiile militare se vor intensifica, represaliile denușite „pacifcare” se vor înăspri, regimul militar sudvietnamez se va impodobi în haine civile etc. Așadar, nimic nu în esența pozițiilor cunoscute americane. „Escalada progresivă a conflictului a fost decisă” — scrie ziaristul francez Francis Lara. Marele stat major american intrunit la Guam, se abține bineînțeles să facă orice fel de comentarii. Deciziile mi-

litare nu se anunță dinainte”. Dar deciziile politice? Pentru că în fond toate măsurile militare, mai mult sau mai puțin secrete, stabilește la Guam, sint doar instrumentele unei decizii politice luate la cel mai înalt nivel american: încercarea de a impune prin forța armelor, printr-o victorie militară, rînduiri incompatibile cu voința limpede exprimată a poporului vietnamez, voință ce naște un eroism de masă care stîrnește admirația lumii întregi.

Conferința de la Guam a fost convocată tocmai pentru că această politică suferă înfrîngerii, recunoscute deschis chiar și de purtătorii de cuvînt de frunte ai administrației, ca

să nu mai vorbim de diferite alte personalități din partidul de guvernămînt și din afară lui. Hotărîrile conferinței de la Guam reprezintă planul concret de a ieși din acest impas folosind aceleași măsuri care l-au creat, aplicate pe o scară mai largă. Un ziarist american Olivier Todd scrie că este vorba de un plan militar-politic pe cinci luni prezentat președintelui de generalul Wheeler, care ar urmări „să obțină o victorie pînă în toamnă”. O parte din aceste proiecte au fost dezvăluite la o conferință de presă la Guam de marioneta Ky.

Ce se urmărește concret? Se urmărește obținerea unei asemenea situații militare care să ducă la îngenuncherea poporului vietnamez, la impunerea condițiilor stabilite de Washington. După cum arată Todd, strategia Pentagonului își dau seama că, indiferent ce-ar face, nu ar putea obține o „victorie totală” și de aceea ar vrea cel puțin o „victorie” care să le aducă aceleași rezultate. Dar șansele acestei politici viu condamnate în întreaga lume, sînt privite cu mari rezerve chiar în Statele Unite. În recentul său discurs, senatorul Kennedy dădea glas acestora cînd arăta în Senat că „extinderea războiului” nu va aduce Statelor Unite afigurarea obiectivelor ce și le propun. Acestor păreri li s-au adăugat cele ale ministrului de război McNamara, care a recunoscut că actualele bombardamente asupra R. D. Vietnam și „nici alte bombardamente care sînt de prevăzut în viitor” nu vor aduce rezultatele militare scontate de Statele Unite. Deci oameni informați, capabili să cunoască intențiile și posibilitățile administrației

și chiar starea de spirit a opiniei publice americane, mai ales evoluția ei în viitor, cu dezastrul felurite care stau la baza măsurilor avute în vedere la Guam, încă înainte ca ele să fie luate. Astfel se poate înțelege și latura de politică internă americană a conferinței din Pacific. Se urmărește a se acționa conform planului Pentagonului înainte ca presiunea să devină și mai puternică, să fie redusă la tăcere orice opoziție prin tactica faptului indeplinit și a climatului psihologic specific oricărei mobilizări a eforturilor militare.

De altfel, întreaga istorie a angajării Statelor Unite în agresiunea din Vietnam este presărată cu asemenea perioade în care se caută ieșirea din impas pe baza promisiunilor cercurilor militare că noi mobilizări vor aduce într-un anumit termen o victorie rapidă (concepție care de altfel nu e originală). Și de fiecare dată rezultatul a fost același: o împotmolire și mai mare, noi înfrîngerii militare și politice. Nu există nici o premisă — și am văzut că personalități ca Robert Kennedy, McNamara și alții au recunoscut-o — ca și de astă dată să fie altfel. Numai acea politică care va respecta dreptul sfînt al poporului vietnamez, din Nord și din Sud, de a-și hotărî singur soarta, poate pune capăt războiului din Vietnam și tuturor consecințelor sale. Numai încetarea necondiționată și definitivă a bombardamentelor asupra R.D. Vietnam, retragerea neîntîrziată a tuturor trupelor americane și strădina din Vietnamul de sud, pot crea condițiile pentru înfrîngerea acestui război.

NICOLAE LUPU

Incendiu pe „Torrey Canyon”

Imaginea de mai sus a fost luată după eşuarea petrolierului „Torrey Canyon”, în momentul cînd se desfășurau operațiunile de salvare a echipajului și celelalte acțiuni pentru a evita scurgerea, în continuare, a țițeiului. În ciuda măsurilor de prevenire — după cum s-a anunțat luni — ieri a izbucnit un incendiu, în urma exploziei care s-a produs în sala mașinilor. Potrivit declarației autorităților navale din Plymouth, unul dintre marinarii care fusesse evacuat, cu arsuri grave, în dimineața zilei de marți, a decedat. Focul s-a declanșat în timp ce căpitanul, trei membri ai echipajului și o echipă de specialiști încercau să readucă petrolierul pe linia de plutire. Toate ambarcațiunile de salvare din regiunile învecinate au fost îndreptate înspre gigantul mărilor tîntuit locului, pe sfînci. Acestora li s-au alăturat navele marinei militare engleze care căutau să stăvilească, prin neutralizarea ei cu detergenți, imensa pinză de țiței ce se întinde pe o suprafață de peste 200 kmp. În ciuda eforturilor întreprinse — în rezervoarele din care se scursese țițeiul a fost pompat aer, spre a-l readuce pe linia de plutire — încercările de recuperare a petrolierului nu au reușit.

Franz Josef Strauss anunță: Doi ani dificili pentru economia vest-germană

BONN 21 (Agerpres). — Ministrul vest-german al finanțelor Franz Josef Strauss, a anunțat că viitorii doi ani vor fi dificili pentru republica federală pe plan economic și financiar. Vorbind în fața membrilor U.C.S., ramura bavareză a partidului U.C.D. el a avertizat împotriva unei evaluări prea optimiste a situației economice. După ce a arătat că țara sa n-a ieșit încă din dificultățile economice,

Strauss a adăugat că „ar fi satisfăcut dacă deficitul bugetului pe anul 1967 nu va depăși șapte miliarde de mărci”. Pe de altă parte, ministrul vest-german a subliniat necesitatea unei mai strînse colaborări între U.C.D. și social-democrații în cadrul coaliției guvernamentale. O ruptură a alianței între cele două partide, a conchis el, ar duce în mod inevitabil la noi alegeri legislative.

În cîteva rînduri

● **ÎNCEINDU-ȘI VIZITA ÎN TANZANIA**, delegația parlamentară a R.P.D. Coreene condusă de Kan Rian Ug, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare Supreme, a sosit la Lusaka, unde va face o vizită la invitația guvernului Zambiei.

● **UN ACORD COMERCIAL ÎNTRE R. P. UNGARĂ ȘI TURCIA** pe perioada 1967—1968, a fost semnat la Ankara. Acordul prevede o sporire considerabilă a schimburilor de mărfuri dintre cele două țări.

● **DELEGAȚIA DE ZIARIȘTI ROMÂNI** care face o vizită în Anglia la invitația Ministerului Afacerilor Externe britanic, a fost primită de ministrul tehnologiei, precum și de sub-secretarul de stat la Ministerul Educației și Științei.

● **ZAMBIA** și-a adăugat numele la lista țărilor care au adresat invitații Comitetului special al O.N.U. pentru decolonizare să țină una din reuniunile sale în capitala acesteia țări.

● **O DELEGAȚIE COMERCIALĂ SOVIETICĂ** a sosit la Kuala Lumpur. La sosire conducătorul delegației a declarat că scopul convorbirilor ce vor avea loc în timpul vizitei, va fi stabilirea unor relații comerciale directe între U.R.S.S. și Federația Malaeziei.

● **VIZITA DELEGAȚIEI C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN BELGIA** la Budapesta s-a încheiat luni. Potrivit agenției M.T.I., membrii delegației au avut convorbiri cu membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U.

Ambasadorul român la Atena și Nicosia primit de premierul Greciei și de președintele Ciprului

ATENA 21. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Cu ocazia plecării sale definitive în țară, ambasadorul Republicii Socialiste România în Grecia, Mircea Bălanescu, l-a vizitat pe primul ministru al Greciei, I. Paraskevopoulos. Convorbirea care a avut loc a relevat relațiile tradiționale prietenești dintre cele două popoare și posibilitățile existente pentru continuarea dezvoltării a acestora.

★
NICOSIA 21 (Agerpres). — Președintele Republicii Cipru, arhiepiscopul Makarios, a primit pe ambasadorul României în Cipru, Mircea Bălanescu, cu prilejul plecării sale definitive în țară.

Lovitură de stat în Sierra Leone

FRESTOWN 21 (Agerpres). — Un grup de ofițeri, în frunte cu David Lansana, conducătorul armatei din Sierra Leone, au anunțat marți seara că au preluat puterea, decretînd legea marțială în țară. La scurt timp după ce guvernatorul general, Henry Boston, l-a numit pe Siaka Stevens, șeful partidului Congresul întregului popor, în funcția de prim-ministru, ca urmare a rezultatelor

obținute de partidul său în alegerile de vineri, grupul de ofițeri l-a arestat pe Stevens, interzîndu-i să părăsească clădirea guvernamentală. Apoi, într-un comunicat radiodifuzat Lansana, conducătorul grupului de ofițeri, a declarat că guvernatorul general nu are dreptul să numească un prim-ministru atîta timp cît nu sînt cunoscute rezultatele complete și definitive ale alegerilor”.

Călătoria lui Chichester

(Urmare din pag. 1)

În cursul zilei de vineri, purtat de vînturi puternice care suflau dinspre sud, navigatorul a transmis un scurt mesaj anunțînd că se simte bine. Desfrumarea păturii de nori i-a permis să facă o serie de măsurători cu sextantul, pentru a verifica aparatul automat. Defecțiunea motorului o reparase încă în cursul nopții, drept lumină servindu-i o lanternă.

Simbătă și duminică vremea s-a înrăutățit puțin, fără a crea însă probleme deosebite navigatului. În sfîrșit, luni noaptea, el a trecut cu bine prin punctul crucial al călătoriei.

După ce au încercat zadarnic duminică să-l găsească cu avioanele pe Chichester, ziaristii care și-au stabilit cartierul general în portul Punta Arenas au stat în permanență în holul arhiplin al hotelului Cabo de

Chile au fost contramandate. Din fericire pentru Chichester, furtuna și-a schimbat în ultimul moment direcția și s-a îndreptat spre Argentina.

În cursul zilei de vineri, purtat de vînturi puternice care suflau dinspre sud, navigatorul a transmis un scurt mesaj anunțînd că se simte bine. Desfrumarea păturii de nori i-a permis să facă o serie de măsurători cu sextantul, pentru a verifica aparatul automat. Defecțiunea motorului o reparase încă în cursul nopții, drept lumină servindu-i o lanternă.

Simbătă și duminică vremea s-a înrăutățit puțin, fără a crea însă probleme deosebite navigatului. În sfîrșit, luni noaptea, el a trecut cu bine prin punctul crucial al călătoriei.

Hornos. La Punta Arenas au venit de asemenea numeroase persoane din regiunile Patagoniei de sud, dorînd să afle cu o clipă mai devreme știrile despre Gipsy Moth.

Temperatura la Capul Horn a început să scadă vizibil la sfîrșitul săptămîinii. Avioanele de recunoaștere au anunțat că nu există nici un iceberg prin apropiere, de care s-ar putea ciocni yahtul. Un corespondent relatează că întreaga zonă dintre Punta Arenas și Capul Horn — aproximativ 250 km. — amintește de pericolul mare pe care le implică navigația prin această regiune care unește două oceane. Pe multe din insule se văd sfîrșimări ale unor nave care au esuat. La 200 mile de Punta Arenas este vizibilă epava tancului petrolier Ponderosa, izbit luna trecută de sfînci, lîngă Puerto Malyneux.

Luni, cînd s-a apropiat de Capul Horn la circa 30 de km. Chichester a fost în sfîrșit repe-

rat de avioanele care-l căutasă necontenit, fără să reușească să-l găsească din cauza norilor și a cetei. Primul pilot care l-a văzut apropiindu-se a anunțat prin radio cartierului general de la Punta Arenas. Unii în avioane, alții pe vapoare, ziaristii au plecat spre cap, unde năvăle, iar vîntul sufla cu putere. În tot timpul traversării capului, navigatorul a fost urmărit de ziarști. Echipajul unui avion care a zburat în imediata vecinătate a yahtului pentru a-l fotografia a fost salvat cu mina de navigatorul solitar.

Trecerea de Cabo de Hornos, cum i se mai spune Capului Horn, marchează intrarea în cea de-a doua etapă a călătoriei Sidney-Plymouth. Specialiștii scoți în evidență nu numai îndrăzneala și priceperea în navigație a lui Chichester, dar și deosebita putere de luptă a sa, în ciuda celor 66 de ani, vîrstă la care mulți preferă odihna liniștită a farmurilor.

Irakul se va alătura organizației de cooperare create de Iran, Turcia și Pakistan

BAGDAD 21 (Agerpres). — Postul de radio Bagdad a anunțat luni că Irakul intenționează să se alăture Organizației de cooperare pentru dezvoltare, creată în 1964 de către Iran, Turcia și Pakistan. Hotărîrea guvernului irakian de a adera la această organizație, a adăugat postul de radio, a fost luată în urma vizitei pe care președintele Irakului, Abdel Rahman Aref, a făcut-o la Ankara și Teheran, unde a examinat cu oficialitățile respective posibilitățile existente în vederea dezvoltării cooperării economice dintre cele trei țări.

LA INCHIDEREA EDIȚIEI

Bilanț tragic al inundațiilor de pe litoralul brazilian

SAO PAULO. — Inundațiile catastrofale provocate de ploile torențiale ce s-au abătut asupra litoralului brazilian la nord-est de Sao Paulo au pricinuit moartea a 400 de persoane și au distrus 50 la sută din clădirile localității Caraguatuba. După cum menționează agenția France Presse, un bilanț provizoriu oficial anunță că pînă acum au fost dezagroate peste 120 de cadavre de sus în casele mociroase și dărîmături.

Comunicațiile telefonice și telegrafice, curentul electric au fost întrerupte. Mai multe sute de locuințe au fost distruse de violența suvoielor, care coboră vertiginos de pe Sierra „Do Mar”. Cartierul „Rio do Outo” de la periferia orașului a fost complet înămolit, iar aproape 5 km de șosea a fost distrusă cu desăvîrșire în urma alunecărilor de teren. În împrejurimile orașului numeroase automobile au fost blocate, iar unii din ocupanții lor, nu au fost găsiți. Autoritățile din Sao Paulo consideră că va fi nevoie de aproximativ 3 luni pentru reluarea normală a legăturilor rutiere cu această localitate. Podul de peste Rio San Antonio care străbate localitatea a fost de asemenea distrus de ape. Situația din Caraguatuba — o stațiune climaterică de 15.000 locuitori — riscă să devină critică, din cauza lipsei de apă potabilă și a distrugerii stocurilor de alimente.